

כתבה ראשונה בסדרה

כתבה מצולמת: קצוות - ישן מול חדש

ישן מול חדש

בשנה בה ברחובות העיר יהיו מרוחים עוד מעט בכל פינה פרצופים של אלו הרוצים להנהיג את העיה, אנו סטודנטים לצילום יוצאים להביא את סיפורה של עיר לפני בחירות. להציג מראה של עיר מרכזית בישראל. בשבועות הקרובים נבחן כיצד נראים הפערים בין השכונות בעיר.

אנו הסטודנטים לצילום בשנה ב' של לימודי החוץ של מכללת ויצו חיפה נצא להביא את הסיפורים שמדגישים את הפערים, כדי להיות מראה לתושבי העיר לקראת הבחירות לרשויות המקומיות. כצלמים אנו בוחרים לקחת אחריות על החברה.

אני צלם עיתונות ומרצה לצילום מזה 19 שנים. כחלק מתפיסת העולם שלי אני מחפש דרכים לחשוף את הסטודנטים לצילום להיות מעורבים בנושאים חברתיים. בעזרת הצילומים ננסה לספר סיפור שלא ניתן לתאר במילים, כי "תמונה שווה אלף מילים".

אלי אטיאם

חיים בקרטון

כתב וצילם: סבלי אוטקין

האם חיפה היא עיר העבר או העתיד? כשכנו אותה קיוו שתהיה עיר חלומית. כבישים מודרניים, וילות נהדרות עטופות בגנים, פארקים, טיילות רחבות, בתי קולנוע ובוטיקים אופנתיים. כך דמיינו את הדר. התגשמות נהדרת של אוטופיה וחלום - בה הסגנון החדש באוהאוס הפך למציאות בישראל הצעירה.

מי מאיתנו לא שמע סיפורים על פאר העבר. הזקנים של חיפה אוהבים להיזכר בעבר ובוזכרונם מופיעה עיר אחרת לגמרי. נמל גדול בים התיכון, מרכז של מסחר, אופנה וסגנון של תקופת המהפכה הטכנולוגית והמודרנית.

כיום בעיר יש מאות בתים נטושים. הם נראים כאילו נעזבו בעקבות פינוי דחוף, אסון טבע או מגפה פתאומית. נראה כאילו עוד אתמול היו פה אנשים והיום ערימות זבל, חלונות מנופצים, מסגרות ודלתות שבורות.

הדר נראית נכה ביחס לשכונות היוקרה החדשות בפרוורי העיר, כמו למשל גאות פרס ליד קניון קסטרא. בבנייה שלה השקיעו מיליוני שקלים. עסקים מודרניים רוצים להרוויח מהה, אבל תסתכלו על הבנייה הזו, היא נראית כאילו ילד חתך אותה מקרטון. הבתים זהים ומודבקים אחד על השני ונוצרו רק עבור דבר אחד: לספק את הצרכים של האדם המודרני. בתים שלא נבנו לנשמה, אלא לשימוש חסר דעת. לא סתם אנו קוראים להם "אזורי שינה". הם לא מותאמים לחיים, אין בהם לא אווירה, לא אישיות ולא חופש. בתי קרטון לאנשים מקטון שיש להם חיים מקרטון.

■ סבלי אוטקין הוא סטודנט בקורס צילום מקצועי שנה ב'.

ישן מול חדש

